

ΑΠΟΘΗΚΗ

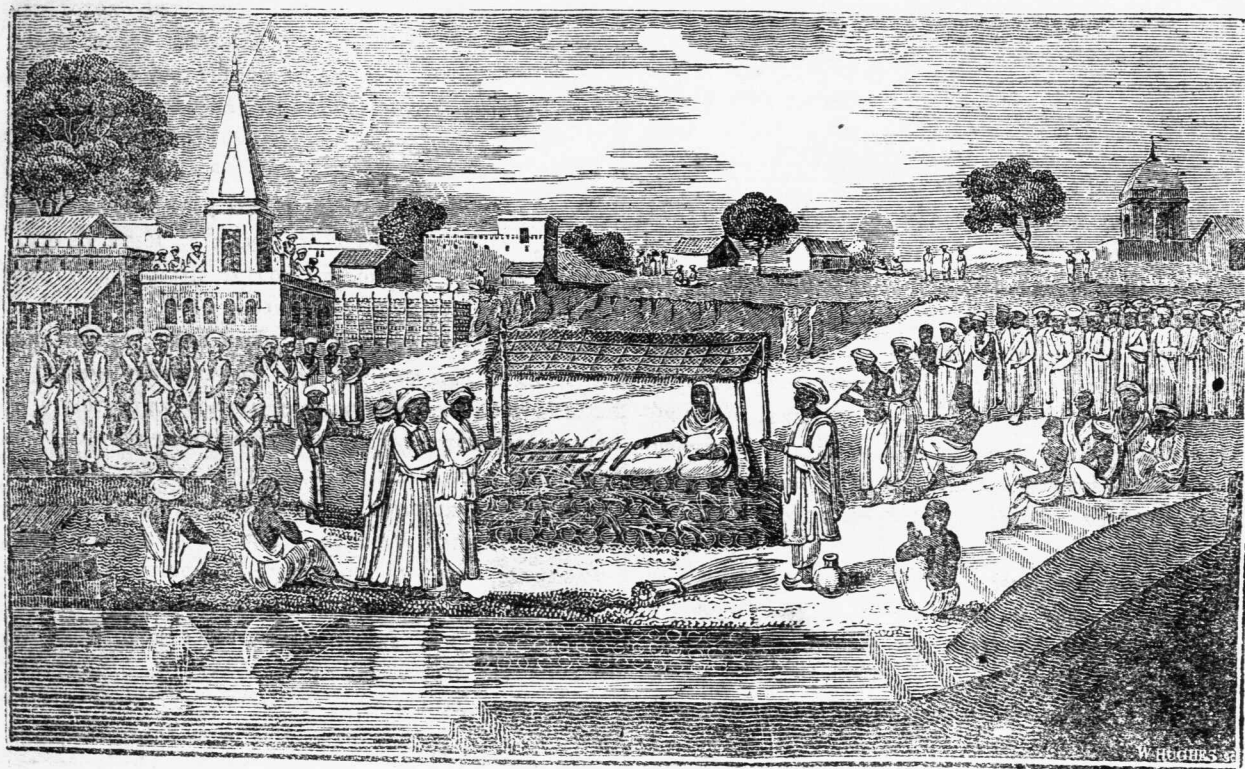
ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΝ. 1842.]

[ΑΡΙΘ. 61.]

ΤΟ ΕΘΙΜΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙΕΙΝ ΚΑΙ ΘΑΨΕΙΝ ΖΩΝΤΑΝΑΣ ΧΗΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ.



Ἐτοιμασίαι εἰς Πυρπόλησιν Χήρας.

ὍΤΙ ἐπεκράτει εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ καί-
ωνται χῆραι γυναῖκες μετὰ τὰ νεκρὰ σώματα τῶν ἀν-
δρῶν αὐτῶν, εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀνα-
γνώστας. (Ἰδε Ἀποθ. Τόμ. Β'. Σελ. 145.) Μολον-
τί δὲ ἡ Βρετανικὴ ἀρχὴ ἀπηγόρευσε τὴν ἀπανθρω-
πίαν ταύτην, καὶ ὡς ἐπιτοπλεῖστον κατήγγησεν αὐ-
τήν, δὲν εἶναι ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἐνεργεῖται ἀκόμη
μέχρι τινὸς εἰς τὰ μέρη ὅπου ἡ ἐπιβρόχὴ αὐτῆς εἶ-
ναι ἀδύνατος, καὶ πολὺ μᾶλλον ὅπου εἶναι διόλου ἀνε-
παίσθητος. Τὰς πλέον ἀτόπους μωρίας καὶ τὰς πλέον
σκληρὰς πράξεις καταντᾷ ὁ ἄνθρωπος νὰ κρίνῃ ὀρ-
θὰς καὶ θεαρέστους, ὅταν δὲν λάμπῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ
φῶς τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας.

Ἡ προτεταγμένη εἰκὼν παριστάνει τὰς γινομένας
ἐτοιμασίας εἰς πυρπόλησιν χήρας. Ἡ δύστηνος κά-
θηται ἐπὶ τῆς πυρᾶς, μετὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ λευφάνου

ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς. Βραχμᾶνες, ἐκατέρωθεν ἰστά-
μενοι, ἀπαγγέλλουσι προσευχάς. Εἰδώλων ναοὶ,
καὶ καλύβαι τῶν ἐγγχωρίων, βλέπονται εἰς τὰ ὀπι-
σθεν· ἔμπροσθεν δὲ, μέρος τοῦ Γάγγου, ἡ δεξαμενὴ
τῆς ὕδατος. Ὁ λαὸς ἐπιβλέπει ἀταράχως· τοῦλάχιστον οὕτω φαίνεται. Ὁ Ἰνδὸς τεχνίτης, ἐκ τῆς
ἰχθυογραφίας τοῦ ὁποῦ ἐλήφθη ἡ εἰκὼν αὕτη, ᾗθέ-
λησε νὰ παραστήσῃ ὅτι τὰ πάντα γίνονται ἐν ἡσυ-
χίᾳ καὶ κοσμιότητι εἰς τὴν προσφορὰν τῶν ἀνθρω-
πίνων τούτων ὀλοκαυτωμάτων· πλὴν, καὶ ἂν τὸ
πράγμα εἶχεν οὕτω, τί ἄλλο παρὰ φοικτὴ δεισιδαι-
μονία, ἡδύνατο ἐπὶ τῶν αὐτῶν ν' ἀπονεκρώσῃ τὰ αἰ-
σθητήματα, καὶ νὰ κάμῃ τοὺς ἀνθρώπους ὥστε μετὰ
βαρβάρου ἀδιαφορίας νὰ θεωρῶσι ταλαίπωρον γυναῖ-
κα, ἐκ πλάνης αὐτοκτονουμένην; Γενικῶς ὅμως αἱ
σκηναὶ αὗται εἶναι σκληραὶ ταραχῆς καὶ θορύβου,

μάλιστα καθ' ἣν στιγμήν ἀνάπτεται ἡ πυρά· τρανώτατος δ' ἀποτελεῖται ὁ θόρυβος, ὅταν Εὐρωπαῖοι παρευρίσκωνται, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πνίγωνται αἱ κραυγαὶ τοῦ ἐλεεινοῦ θύματος.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν, ἡ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τρίτης σελίδος, ληφθεῖσα παρομοίως ἀπὸ ἱχθυογραφίαν Ἰνδοῦ τεχνίτου, δεικνύει ἄλλην μέθοδον, καθ' ἣν ἐνίοτε θυσιάζουσιν ἑαυτὰς αἱ πεπλανημένοι χῆραι τῆς Ἰνδίας. Ἡ χῆρα ῥίπτεται ἀπὸ μικροῦ τινὸς ὑψώματος εἰς τὴν πυρκαϊάν, ἣτις ἀναλίσκει τὰ λείψανα τοῦ ἀνδρός της.

Ἡ εἰκονογραφία εἰς σελ. 16, ἔργον ὡσαύτως Ἰνδοῦ τεχνίτου, σκοπὸν ἔχει νὰ διασαφηνίσῃ ἄλλο ἔθιμον τῶν Ἰνδῶν, φρικτότερον, εἰ δυνατόν, καὶ τοῦ προειρημένου. Αἱ χῆραι ὅχι μόνον καίονται, ἀλλὰ καὶ θάπτονται ζωνταναί! Οἱ βραχυμᾶνες παραστέχονται εἰς τὴν ταλαίπωρον γυναῖκα, εὐχάς τινὰς ἀπαγγέλλουσαν πρὶν καταβῆ εἰς τὸν λάκκον, ὅπου μέλλει νὰ ταφῇ ζῶσα μετὰ τοῦ νεκροῦ συζύγου της! Ἡ κλίμαξ εἶναι ἤδη τεθειμένη. Αἱ ὀπισθεν αὐτῆς γυναῖκες πιθανόν ὅτι εἶναι συγγενεῖς, θρηνοῦσαι μὲν τῶρα τὴν φίλην αὐτῶν, ἀλλ' ἴσως καὶ διὰ τὴν δεισιδαιμονίαν τῶν ἐνθαφίσασαί πρότερον αὐτὴν εἰς τὴν φοβεράν προᾶξιν. Ἐνῷ δ' αἱ γυναῖκες αὗται κύπτουσι μέχρι τοῦ ἐδάφους τεθλιμμένοι καὶ ἀγωνιῶσαι, ἄλλοι ἐντόπιοι, ἐπὶ τούτῳ μεμισθωμένοι, πληροῦσι τὸν ἀέρα ἀπὸ ἀλαλαγμοῦς χαρᾶς καὶ θριαμβοῦ, καὶ ἄλλοι πάλιν χορεύουσιν ὥσπερ μέγα τι κατόρθωμα πανηγυρίζοντες.

Θέλομεν τώρα σημειώσῃν ὀλίγα τινὰ, ἰὸν Περὶ τῆς ταφῆς, καὶ 2ον Περὶ τῆς καύσεως, τῶν ζωντανῶν χηρῶν.

Τὴν συνήθειαν τοῦ θάπτειν τὰς χήρας ζωντανὰς ἔχουσι κυρίως οἱ ὑφάνται. Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς θυσίας οἱ παῖδες καὶ οἱ συγγενεῖς ἐξορύττουσι τὸν τάφον. Μετὰ τινὰς δὲ ἱεροπραξίας, φθάνει ἡ χῆρα, καὶ καταβιβάζεται εἰς τὸν βόθρον. Καθίζει ἐν τῷ μέσῳ, θέτουσα τὸν νεκρὸν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς, καὶ περιλαμβάνουσα αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας της. Οἱ συγγενεῖς οὗτοι ἀρχίζουν ἔπειτα νὰ ῥίπτωσι μέσα τὸ χῶμα· καὶ μετ' ὀλίγον δύο ἐξ αὐτῶν καταβαίνουν εἰς τὸν τάφον, καὶ καταπατοῦσιν αὐτὸ πέραξ τοῦ σώματος τῆς χήρας. Αὕτη κάθηται ἀταράχως βλέπουσα τὰ γινόμενα· θεωρεῖ τὸν λάκκον γεμιζόμενον, τὸ σῶμά της ὁλονὲν καλυπτόμενον, καὶ ὅμως δὲν ἐπιπλήττει τοὺς φονεῖς αὐτῆς, οὔτε προσπαθεῖ ποσῶς νὰ ἐκφύγῃ. Τέλος, τὸ χῶμα φθάνει εἰς τὰ χεῖλη της — σκεπάζει τὴν κεφαλὴν της. Ὁ βόθρος ἔπειτα ἐν τάχει ἀπογεμίζεται, καὶ οἱ παῖδες καὶ οἱ συγγενεῖς οὗτοι ἀναβαίνουν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ πατοῦσι τῇ γῇ κατὰ κεφαλῆς τῆς πνιγομένης χήρας.

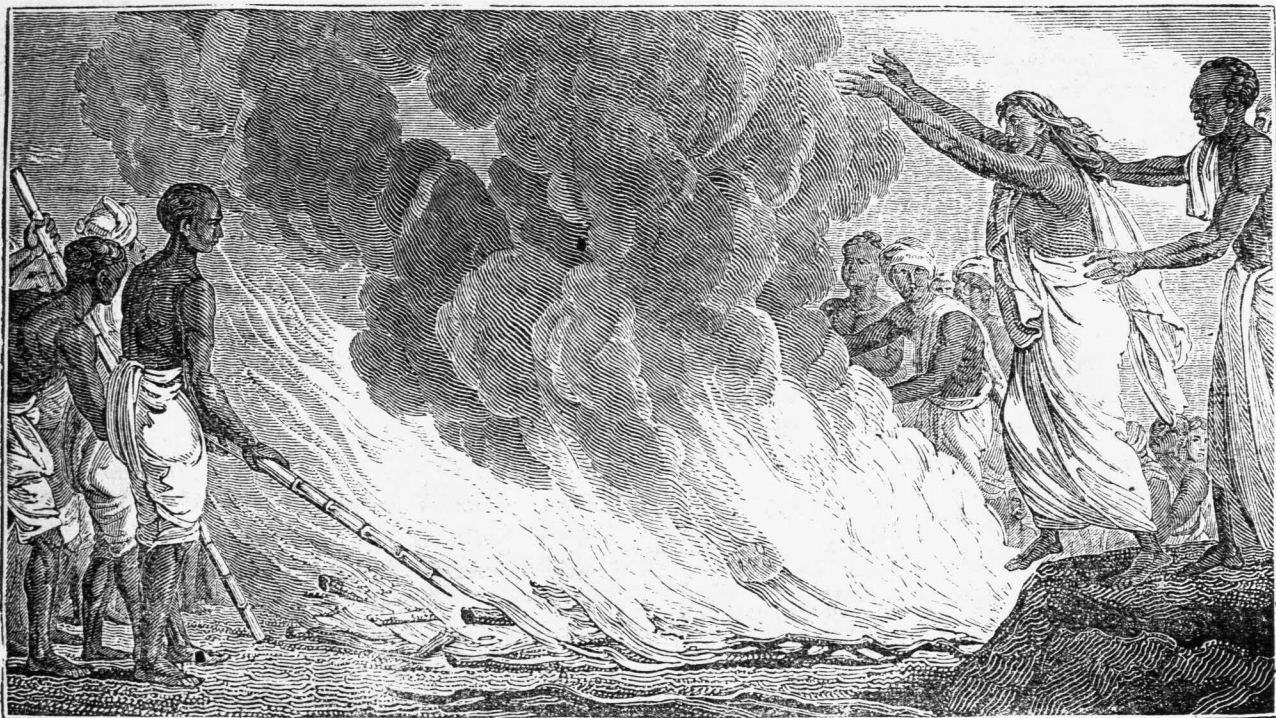
Ἄλλος τις κάμνει τὰς ἐπομένους παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἔθιμου τούτου— Ἄν τὸ ὑποκείμενον ἀπέθανε πλησίον τοῦ Γάγγου, ὁ τάφος ἐξορύσσεται εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ ποταμοῦ. Ἀπλόνουσι δὲ νέον πανίον, καὶ εἰς αὐτὸ ἐπιθέτουσι τὸν νεκρὸν. Ἡ χῆρα λούεται, ἐνδύεται νέα φορέματα, καὶ βάπτει τοὺς πόδας της· μετὰ διαφόρους δὲ ἱεροπραξίας καταβαίνει εἰς τὸν βόθρον, ὅστις μέλλει νὰ καταπίῃ αὐτὴν, καὶ καθίζει μὲ ἀναμμένον λύχνον πλησίον της. Ὁ ἱερεὺς κάθηται παρὰ τὸν τάφον, ἐνασχολούμενος εἰς τινὰς τελετάς· οἱ δὲ φίλοι τοῦ τεθνηκότος περιέρχονται τὸν τάφον, ἀπαγγέλλοντες λέξεις τινάς. Ἄν οἱ συγγενεῖς ᾖναι πλούσιοι, ῥίπτουν εἰς τὸν βόθρον ἱμάτια, γλυκύσματα, σανδαλόξυλον, νομίσματα, γάλα, βούτυρον, ἢ ἄλλο τι ὁμοιοειδές· ἡ δὲ χῆρα διατάσσει νὰ δοθῇ μικρὸν τι εἰς τοὺς φίλους ἢ τὰ παιδία της. Ὁ υἱὸς προσέτι ῥίπτει νέον ἔνδυμα εἰς τὸν τάφον, μὲ ἄνθη, σανδαλόξυλον, κλπ. μετὰ δὲ ταῦτα τὸ χῶμα ἐπιμελῶς ἀνυψοῦται πέραξ τῆς χήρας, ἕως νὰ ἀναβῇ μέχρι τῶν ὤμων αὐτῆς· τότε δὲ οἱ συγγενεῖς ῥίπτουν μέσα τὸ χῶμα ὅσον τάχιστα, καὶ ἀφοῦ καλύψωσι τὴν γυναῖκα, καταπατοῦσιν αὐτὸ!

Εἰς τοσαύτην ἀπάτην καὶ μωρίαν καταντῶσιν αἱ δυστυχεῖς αὗται χῆραι κατὰ συνέπειαν τῶν ψευδῶν ἐλπίδων, αἵτινες εἰς αὐτὰς ἐμπνέονται, ὥστε μὲ παράδοξον γενναιότητα ὑπομένουσι ἅποτε τὸ φρικτὸν τοῦτο εἶδος τοῦ θανάτου. Ἐπὶ τινος περιστάσεως, χῆρα τις, ἐνῷ οἱ συγγενεῖς ἐσώρευον τὸ χῶμα ὀλόγυρά της, ὕψωσε τὸν βραχίονα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς της, καὶ ἐκίνει αὐτὸν ὥσπερ θριαμβεύουσα· ὅτε δὲ εἰς μόνον δάκτυλος ἐβλέπετο, ὁ δάκτυλος αὐτὸς ἐξηκολοῦθει τὴν σπασμώδη του κίνησιν, ἐνῷ ἡ ζωὴ αὐτὴ πρέπει σχεδὸν νὰ ἦτον ἐσθεςμένη!

Ἐνίοτε ὅμως ἡ φύσις κραυγάζει πολὺ δυνατώτερον παρὰ ν' ἀμεληθῇ, ὥς τὸ ἐπόμενον ἀποδεικνύει. Τὸ 1815 χῆρα τις προητοιμάζετο νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ βάρβαρον τοῦτο ἔθιμον τῆς φυλῆς της· ἀλλὰ τὸ τέκνον αὐτῆς, κοράσιον δεκαετὸς, ἐξεφώνησε τόσον πικρὰς θρηνηθῆς τὴν στιγμήν τῆς τελευταίας ἀποχωρίσεως, ὥστε ἡ μήτηρ, ἰσχυρὰν λαβούσα συμπάθειαν πρὸς τὸ τέκνον, μετέβαλε γνώμην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν χηρῶν ὅσαι κατ' ἔτος ἐκαίοντο ἢ ἐθάπτοντο ζωνταναί εἰς τὰς Ἰνδίας, πρὶν ἀπαγορευθῶσιν αἱ ἀπανθρωπία αὗται, ἀνέβαινε, κατὰ τινα ἐπίσημον ὑπολογισμόν, εἰς δύο χιλιάδας περίπου! Τόσον ἀληθεύει «ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἰκων ἀνομιῶν!»

Ἀλλὰ μολονότι ἀρκετὰ φρικτῶδες εἶναι τὸ νὰ συλλογιζώμεθα χήρας καιομένας ἢ θαπτομένας ζωντανὰς, ἡ φρίκη αὐξάνει πολὺ μᾶλλον ὅταν στοχασθῶμεν ὅτι τὰ δεινὰ ταῦτα ἐπιφέρουσιν αἱ ψευδεῖς θρη-



Χήρα Ἰνδὴ βυπτομένη εἰς τὴν Ἐπικῆδειον Πυρὰν τοῦ Ἀνδρός της.

σκευτικά ἰδέαι, — ὅτι αἱ ἄθλιαὶ ὑποκλίνουσιν εἰς τὴν διαβολικὴν ταύτην θυσίαν, ὡς εἰς χρέος θρησκευτικόν! Τὰ ἐπόμενα λαμβάνομεν ἐξ ἐπιστήμων ἐγγράφων τῆς Βρετανικῆς κυβερνήσεως.

Οἱ Ἰνδικοὶ νόμοι δὲν συγχωροῦν εἰς τὰς μητέρας, ὅταν ἔχωσι νήπια, νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτὰ, καὶ νὰ καῶσι μετὰ τῶν ἰδίων συζύγων· ἀλλ' ὑπομνηματιστὴς τῶν νόμων τούτων ἀνατρέπει τὴν διάταξιν ταύτην, λέγων ὅτι, ἂν τὸ βρέφος ἐμπορῇ νὰ τραφῇ ὑπὸ τινος ἄλλου, ἢ μήτηρ ἔχει τότε τὴν ἄδειαν νὰ καῇ. Χήρα τις ἀφῆθη, τὸ 1815, μὲ μικρὸν ἀγόριον ἑνὸς χρόνου τὴν ἡλικίαν, καὶ μὲ κοράσιον τετραετές· καὶ ἐπειδὴ κανεὶς δὲν εὗρεθῇ νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι ἤθελε διαθρέψῃ αὐτὰ, τὸ σῶμα τοῦ ἀνδρός ἐτάφη· ἀλλὰ μετὰ καιρὸν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀποθανόντος ὑπεσχέθη νὰ διατηρήσῃ τὰ τέκνα· ὅθεν ὁ νεκρὸς ἐξωρύχθη τοῦ τάφου, καὶ ἡ χήρα συνεκάλυψε μετ' αὐτοῦ ζῶσα!

Ἀληθεύει μὲν ὅτι οἱ Ἰνδικοὶ νόμοι δὲν ἐπιτάττουσι κατ' εὐθείαν τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος σκληρότητας· ἀλλ' ἄγουν εἰς αὐτὰς δι' ἐντέχνου τινὸς τρόπου, παριστῶντες ὡς προνόμιον καὶ ὡς ἔντιμον καὶ ἐνάρτεον πράξιν τὴν ἐκούσιον ὀλοκαύτωσιν· σχεδὸν δὲ βιάζουσι τὰς χήρας νὰ ἐκλέξωσι τὸν τρομερὸν τοῦτον θάνατον· διότι ἀπαιτοῦν ἄμεσον ἀπόρασιν, μὴ συγχωροῦντες εἰς τὴν χήραν νὰ καῇ μέλλοντά τινα χρόνον, ἐκτὸς εἰς τινὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις· τὴν ἀκόλουθον ἀπειλὴν προβάλλουν εἰς ὅλας τὰς μὴ συγκατατιθεμένας:—

Ἄν γυνὴ τις ἤθελε κατὰ τὴν ἐπαύριον τῆς πυρπολήσεως τοῦ συζύγου της, οὐδ' αὐτὴ οὐδ' ὁ σύζυγός της θξινῶται τοῦ παραδείσου διὰ τοιαύτης θυσίας.

Ποῖος δὲν βλέπει μ' ὁποῖαν σκληρὰν τέχνην κατεσκευάσθη ὁ νόμος οὗτος; Ἡ τεθλιμμένη χήρα ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ ἀπόρασιν παρευθὺς, ἐνῶ τὸ πνεῦμά της εἶναι ἀκόμη καταγεφυρωμένη· καὶ ἂν δὲν κλίνη, κολάζεται εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν καὶ αὐτὴ καὶ ὁ σύζυγός της!

Ἡ χήρα Βραχμᾶνος δὲν συγχωρεῖται νὰ καῇ ἐπὶ τινος ἄλλης πυρᾶς εἰμὴ ἐπὶ τῆς τοῦ ἰδίου συζύγου· ἀλλ' ἡ χήρα ὅποιουδήποτε ἄλλου Ἰνδοῦ, ἂν συμβῇ ἀναπόφευκτόν τι ἐμπόδιον, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ καῇ μετὰ τοῦ ἀνδρός της, ἔχει ἄδειαν νὰ καῇ μὲ τὰ ἑστᾶ ἢ τὴν εἰκόνα του, ἢ μὲ ὅ,τιδήποτε ἄλλο ἀνῆκον εἰς αὐτόν, ὡς τὸ κεφαλοδέσμιον, τὰ σάνδαλα, τὸ πουγγίον, ἢ καὶ τὸν αὐλὸν του! Τόσην προθυμίαν εἶχον οἱ αἱματοχαρεῖς οὗτοι νομοθέται ν' ἀφαιρέσωσι πᾶν ἐμπόδιον τῆς καύσεως τῶν ἀθλίων χηρῶν! Εἰς τὰς ἐγκύους μόνον ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ καῦσις. Ἄν ἡ σύζυγος δὲν εὗρεθῇ καθαρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἀνδρός της, εἰς τοιαύτην περίστασιν προσδιορίζεται:—

Ἄς καύσωσι τὸ λείψανον τοῦ τεθνηκότος· ἡ δὲ χήρα, ἡ ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον αὐτῆς, περιμείνασα ἕως τῆς τετάρτης ἡμέρας διὰ νὰ καθαρῇ, ἄς εἰσελθῇ εἰς τὸ πῦρ, κρατοῦσα τὰ σάνδαλά του.

Τί ἐννοοῦσιν οἱ πανοῦργοι οὗτοι νομοθέται διὰ τῆς φράσεως « ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον αὐτῆς, » φαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου. —

Ἀληθῶς ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον αὐτῆς ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἡ συγγαίρουσα καὶ συλλυπούμενη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τούτοις συνοδεύουσα αὐτὴν εἰς τὸν θάνατον.

Ἄν ὁ σύζυγος ἀποθάνῃ μακρὰν τοῦ οἴκου του, εἰς τοιαύτην περίστασιν προσδιορίζεται. —

Ὅταν ὁ σύζυγός τινος ἀποθάνῃ εἰς ἄλλον τόπον, ἅς λάβῃ τὰ δύο τοῦ σάνδαλα ἡ ἐνάρτετος χήρα, καὶ ἅς εἰσέλθῃ εἰς τὸ πῦρ· οὕτω δὲν πράττει τὸ ἐγκλημα τῆς αὐτοχειρίας. Ἡ ἐνάρτετος ἐκείνη γυνὴ ἅς εἰσέλθῃ εἰς τὸ πῦρ, θέτουσα τὰ σάνδαλα ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς.

Καὶ ἐνταῦθα ἐμφαίνεται ἡ αὐτὴ σκληρὰ τέχνη. Οὔτε στιγμή ἀφίνεται εἰς τὴν γυναῖκα διὰ νὰ σχεφθῇ! Καθ' ἣν ὥραν μάθη ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέθανε, περίλυπος ἔτι καὶ αγωνιώσα, μὲ ὅλα τὰ τρυφερά τῆς αἰσθημάτων διηγεργμένα, πρέπει ν' ἀποφασίσῃ· διότι ὁ νόμος λέγει. —

Ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἥτις μακρὰν οὔσα τοῦ συζύγου αὐτῆς τὸν καιρὸν τῆς ἀποθιώσεώς του, δὲν τελέσῃ τὴν ἱεροπραξίαν τῆς πυρπολήσεως εὐθὺς ὅταν γνωρίσῃ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῷ, δὲν ἐμπορεῖ νὰ λογίζεται ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριόν της· διὰ καὶ δὲν ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ κατὰ πλέον μετὰ ταῦτα.

Ἀλλ' ἡ φύσις κάποτε νικᾷ τὴν ἀπατηλὴν ταύτην δεισιδαιμονίαν, καὶ τὸ θῦμα ζητεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς φλόγας.

Ἡ χήρα Βραχμᾶνός τινος ἐκάη, ἐναντίον τοῦ προειρημένου νόμου, δεκατρία ἔτη μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ ἀνδρός τῆς, ἡ ὁποία συνέβη ὅτε αὐτὴ ἦτο δωδεκαετής· συμπαρέλαθε δὲ εἰς τὸ πῦρ κεφαλοδέσιμιον τοῦ συζύγου τῆς. Ὁ Ἀγγλος ὅμως διοικητής, ὁ ὁποῖος ἔκαμιν ἀναφορὰν περὶ τούτου, λέγει. —

Ὅτε τὸ πῦρ ἔφθασεν εἰς τὴν γυναῖκα, ἔφυγεν ἀπὸ τὴν πυρὰν· ἀλλ' ἀπέθανεν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, κατὰ συνέπειαν τῆς γενομένης ἐπ' αὐτῆς βλάβης.

Ἀλλῃ χήρα, ἐξηκοντούτης, ἀνέβη εἰς τὴν πυρὰν διὰ νὰ κατὰ, ἑπτὰ χρόνους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός τῆς· ἀλλ' ὅτε τὴν περιεκύκλωσαν αἱ φλόγες, ἔφυγε καὶ αὐτὴ, πλὴν ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἀλλ' αἱ σκληρότητες αὗται πράττονται ἀκόμη καὶ εἰς τέκνα· διότι συνήθεια τῶν Ἰνδῶν εἶναι ν' ἀρβωνιάζωσι τὰς κόρας των ὀλίγων χρόνων ἡλικίας. Ὁ προειρημένος Ἀγγλος διοικητής ἀναφέρει ὅτι μία τῶν νέων τούτων συμβίων, τέκνον δεκαετὲς, χηρεύσασα, ἐκάη μὲ τὸ κεφαλοδέσιμιον τοῦ συζύγου τῆς,

μακρὰν αὐτῆς ἀποθιώσαντος. Οἱ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης ἔσπευσαν νὰ ἐμποδίσωσι τὸν φόνον τοῦτον· ἀλλὰ πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ὀλοκαυτώσεως, τὸ θῦμα ἦτον ἀντηλωμένον!

Ἐν ἄλλο παράδειγμα θέλομεν ἀναφέρειν, ἔτι ὀδυνηρότερον· διότι ἡ νέα χήρα, κόρη δεκαπενταετῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ψευδῶν θρησκευτικῶν ἐλπίδων, παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας, ἀπέναντι τῶν παρακλητήσεων καὶ δακρύων τῶν φίλων καὶ συγγενῶν αὐτῆς. Οὗτοι αὐστηρῶς ἐξετάσθησαν μετὰ τὸν θάνατον τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν των συνάγομεν τὰ ἐπόμενα. —

Ὅτε ἀπέθανεν ὁ σύζυγός τῆς, ἡ μᾶλλον ὁ ἀρβωνιαστικός, ἦτον ἀκόμη ἐξαετὲς κοράσιον· ἐδηλοποίησε, μ' ὅλον τοῦτο, τὸν σκοπὸν αὐτῆς νὰ κατὰ μετὰ τῶν λειψάνων του· ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ κατέπεισαν αὐτὴν ν' ἀλλάξῃ γνώμην, ὑποσχθέντες νὰ τὴν θεωρῶσι πάντοτε ὡς ἴδιον αὐτῶν τέκνον· διέτριβε δὲ ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς τὴν οἰκίαν των. Κατεγίνετο μὲν εἰς τὰ οἰκιακά· ἀλλ' ἐδίδετο παραπολὺ εἰς θρησκευτικὰς αὐστηρότητας καὶ εἰς προσευχήν· καὶ ἔλεγεν ὅτι, ὅποτε ὁ Θεὸς ἤθελε τὴν διευθύνει νὰ κατὰ, ἤθελε τὸ πράξειν. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου τῆς, ἐδηλοποίησεν ὅτι ἔλαβεν ἀπόκρισιν εἰς τὰς προσευχάς τῆς, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς τὴν διέταξε νὰ κατὰ. Οἱ συγγενεῖς αὐτῆς τὴν παρεκάλεσαν μὲ δάκρυα νὰ παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ τῆς, ὑποσχόμενοι πρὸς αὐτὴν τὴν μεγαλύτεραν εὐνοίαν ἐνὸς ἔξῃ· ἀλλ' ἐκείνη ἀπάντησεν, « Ὁ σύζυγός μου ἀπέθανεν ἐξερῶν αἷμα ἀπὸ τὸ στόμα του· τὸν θάνατον αὐτοῦ δὲν ἐπέφερε τὸ γῆρας, καὶ δὲν ἠξιώθη αἰωνίου μακαριότητος· ἐγὼ ἔζησα μέχρι τοῦδε, ὥστε νὰ τοῦ προξενήσω ταύτην τὴν μακαριότητα· διὰ τῆς σκληραγωγίας δὲ καὶ ἀφωσιώσεώς μου, τὸν κατέστησα, τέλος πάντων, εὐδαίμονα εἰς τοὺς οὐρανούς. Ὁ Θεὸς τώρα, τὴν εὐλαβειάν μου στοχαζόμενος, μὲ διώρισε νὰ κατὰ. Συμβουλὰς δὲν θέλω· ἔχω ἀπόφασιν νὰ θυσιασθῶ. Ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦτο. » Ἐμήνυσε νὰ τὴν πέμψωσι πρῶτά τι τοῦ ἀνδρός τῆς· ἔφερον δὲ τὸν αὐλὸν του. Εἰς τινὰς, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπέπληττον, « Εἰς μάτην, » εἶπε, « μ' ἐπιπλήττετε· ἂν ἐπιμεινέτε, θέλω σὰς καταρασθῆν. » Ἄλλους τινὰς ἠρώτησε, « Διατί ζητεῖτε νὰ μ' ἐμποδίσετε ἀπὸ ἐνάρτετον πράξιν; » Ἐνώπιον χιλιᾶδων, συνθηροισμένων εἰς τὸ τραγικὸν θέαμα, ἐβάδισεν εἰς τὴν πυρὰν μὲ τὸν αὐλὸν εἰς τὴν χεῖρά τῆς, καὶ καθίσασα ἐπ' αὐτῆς, εἶπεν εἰς τὸν παριστάμενον Βραχμᾶνα, « Βάλε φωτὶαν εἰς τὴν πυρὰν· εἰ δὲ μὴ, θέλω σὲ καταρασθῆν. »

Ἄνθρωπος ἐπίσημος, ἀκούσας ὅτι δύο γυναῖκες, συγγενεῖς αὐτοῦ, εἶχον λογοφῆρειν, ἠρώτησεν, « Εἶπαν ἡ μία τὴν ἄλλην ἀσχημον; » « Ὁχι. » « Αἶ, λοιπὸν, εὐκόλα τὰς συμβιβάζω. »

Ἡ τύχη μεταβάλλεται, καθὼς καὶ ἡ σελήνη,
Καὶ εἰς κἀνένα σταθερὰ ἀδύνατον νὰ μείνῃ.